

België, de EU en het Palestijns-Israëlijsch conflict

Het conflict tussen Israël en de Palestijnen dreigt nog verder te escaleren. De huidige leiders van de staat Israël laten geen kans onbenut om hun provocatiestrategie op de spits te drijven. Zij stellen alles in het werk om de Palestijnse autoriteit haar rol als legitieme gesprekspartner te ontnemen. Tot nu toe holt de internationale gemeenschap telkens achter de feiten aan en reageert ze alleen wanneer de beide partijen in deze oorlog een nieuwe zet doen op het schaakbord. Op die manier speelt de tijd vooral in het voordeel van de militaire oplossingen.

Wij vrezen dat we voor een conflict staan, dat politiek even belangrijk wordt voor onze gezamenlijke toekomst als de oorlog in Viëtnam dertig jaar geleden. Met dit verschil dat de Palestijnen het vandaag tien maal moeilijker hebben om betrouwbare bondgenoten te vinden in de unipolaire wereld van na de Golfoorlog.

In wezen gaat het hier om een strijd voor een elementaire dekolonisatie en voor de onvervreemdbare rechten van het Palestijnse volk om zijn eigen economische en politieke weg te gaan, zoals de Verenigde Naties die in tal van resoluties hebben erkend. En uiteindelijk staat de geloofwaardigheid van de Verenigde Naties en van het internationaal

rechtsbestel zélf op het spel. VN-resoluties worden immers goedgekeurd om ze te doen eerbiedigen en uit te voeren.

Hopelijk wil Europa - bij monde van zijn toekomstige voorzitter, de Belgische regering - het internationaal recht als uitgangspunt nemen voor een politieke oplossing van het Israëlisch-Palestijns conflict.

Maar dan zal de Europese Unie zich echter moeten afzetten tegen de politiek van het recht van de sterkste, die VS-president Bush aan de rest van de wereld tracht op te dringen. Daarvoor zijn politieke moed en doorzicht vereist om een politieke meerderheid te krijgen achter een eigen Europees standpunt.

In België is de weg geëffend om zo'n voortrekkersrol te spelen: de operatie "Een vliegtuig voor Gaza", de verschillende parlementaire initiatieven sindsdien, de reis van minister van Buitenlandse Zaken, Louis Michel, naar het conflictgebied zelf...

Vanaf 1 juli 2001 heeft de Belgische regering zes maanden ter beschikking om concrete stappen te ondernemen. Waar een wil is, is een weg...

Standpunt